

[Justitsministeren]

jeg at svare på i første omgang, det beklager jeg – er tale om flere direktiver og ikke kun ét direktiv. Dertil kan jeg sige, at der ikke er konkrete planer om at ændre direktivet, men at det vel ikke kan udelukkes, at direktivet senere må ændres, hvis der f. eks. i en medlemsstat bliver indført en ændret betegnelse for advokater. Denne sidste sætning skal forstås på den måde, at der var mennesker med en anden betegnelse, der var mødeberettigede for en ret i en medlemsstat; det er altså ikke alene et navn, der er tale om her. Hvis f. eks. mennesker, der var mødeberettigede, antog en anden titel end advokat eller de andre titler, der er nævnt i direktivet, ville det vel næppe være rimeligt, hvis vilkårene i øvrigt er de samme, at skulle ulejlige folketinget med dette.

Man har endvidere talt om forholdene i EF i og de andre nordiske lande. Jeg har i mellemtiden fået oplyst – jeg havde også en fornemmelse af det – hvordan forholdene er. Fru Alice Hedegaard sagde, at en norsk, svensk, finsk eller islandsk advokat ville være udelukket fra at møde i dansk ret. Det beror på en misforståelse: vi har bestemmelser i retsplejeloven om, at retten under nærmere angivne omstændigheder kan tillade, at en advokat fra et andet nordisk land giver møde for retten. Derfor lukker vi altså ikke af for den mulighed – hr. Bernhard Baunsgaard har også flere gange fremhævet, at vi skal være åbne over for samarbejde med andre – på nordisk basis.

Hr. Wilhjelm var stærkt optaget af, at jeg sagde, der var tale om spidsfindige argumenter. Det var såmænd vendt både mod noget af det, hr. Wilhjelm sagde, og mod noget af det, fru Tove Jørgensen sagde, for jeg synes, det var forsøg på lovfortolkning, som det vel nok er forsigtigst og rigtigst at man uddyber lidt nærmere, inden man giver endelige svar på det.

Men jeg vil dog svare på én ting. Jeg synes, man har hæftet sig for meget ved spørgsmålet om tjenesteydelser, for selvfølgelig har hr. Wilhjelm helt ret i, at det arbejde, en advokat udfører, er en tjenesteydelse. Jeg vil her henviser til en sætning i fremsættelses-talen, hvor der står: »Advokatdirektivet indeholder« – og baggrunden er altså retssystemernes forskellighed – »således kun regler om adgangen til at udføre tjenesteydelser og

ikke bestemmelser om etablering og gensidig anerkendelse af uddannelser.«

Jeg kan ikke se, at der på nogen måde er skjult noget som helst. Man har altså ikke valgt eller ikke ment at kunne lave regler om ensartede uddannelseskra, man har heller ikke givet ret til etablering, men man foreslår her, at de, der i deres hjemland er mødeberettigede, skal have adgang til at udføre advokatarbejde, altså tjenesteydelser, i de forskellige medlemslande.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil lige korrigere ministeren. Jeg sagde ikke, at DKP ville være modstandere af ethvert EF-forslag, men at vi ville være modstandere af ethvert forslag, der var baseret på et EF-direktiv, og det skyldes, at det kun omfatter EF-landene og ikke samtlige andre lande, som Danmark kunne tænkes at komme i forbindelse med; det er det, der gør en forskel.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at blandt de andre ting end tjenesteydelser, som kan komme i betragtning, er netop den frie etableringsret. Der står i lovforslaget: direktiver, og det kan tolkes på den måde, at kommer der et direktiv om fri etableringsret, skal det ikke igennem folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om brandvæsen og redningskorps, herunder civilforsvaret [af Voigt (FP) m. fl.].